

Tarihe Ağıt

Bu gece yalnızlık tasından gam içiyorum;
Ötelerden hayal meyal kendimi seçiyorum
Yıldızlar seğriyor gözlerimde.
Dokuz tuğlu bir otağın önünde
Atından inip diz vuruyor bir yiğit.
Orta Asyalı bir kızın çekik gözlerinde
Eskimiş sözcükler buluyorum:
Durma ıraklarda kendine git
Ancak onlarla yârenlik ediyor
Ancak onlarla kendimden geçiyorum...

Dokuz ok atılıyor gökyüzüne,
Dokuzu da burnumun dibine düşüyor.
Ötelerde Habur ırmağında bir sultan üşüyor
Ve murdar bir bıçak;
Bu cihanı muradından ediyor,
Ankara ovasından bir topal yıldırım gidiyor...

Köprü kuruyorum çağların üstünden,
Uzuyor saçlarım yedi düveli sarıyor.
Hanlar giraylar esiyor kısrak sütünden;
Kuzeyden bir soğuk rüzgâr esiyor,
Asırların emeği kurt yelesi saçlarımı
Sekiz hoyrat el birden kesiyor...

Donuyor bir dağ başında ümitlerim,
İki deniz arasında kalıyor yiğitlerim,
Ah, denizler boyanıyor kanımdan!
Kapı kullarım geçip gidiyor yanımdan;
Cihanı sakladığım coğrafya küçülüp
Avuçlarıma sığıyor,
Üzerime bin türlü bela yağıyor...

Ah, Akdeniz'in berisinde kalıyorum
Göllerim denize dönüyor
Küçülüyor dünya küçülüyor bütün büyükler
Yetim kalmış çocuk oluyorum
Direniyorum tükenip bitmemek için
Şükür ki hala nefes alıyorum
Ama duyulmuyor çığlıklarım...

Kısılan sesimi arıyorum:
Saklanıyor benden her yön.
Eskimiş bir coğrafyada,
Kırık dökük bir taş haykırıyor:
"Ey Türk titre ve kendine dön